

וְאָמַר רַבֵּנוּ יוֹסֵף בְּפָרֹשׁ שִׁבְלֵי שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמִדַּבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵי אִישׁ בְּיַשָּׁר וְאַפְסוּ צְדִיק גָּמוּר

בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פְּנִינִים יְקָרִים מְלֻקָּטִים כְּכַתְּבָם וְכַלְשׁוֹנָם
מִסְפְּרֵי רַבֵּנוּ הַקַּ"ו וְתַלְמִידוֹ זִיע"א וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמִי הַנְּחַל לְנוֹכַח מְקוֹר חַכְמָה

גְּלוֹיֵן רַצ"א זִיקְרָא – זָכוּר תִּשְׁב"ב

✻ פּוּרִים ✻

טַעְמוֹ וְדָאוּ כִּי טוֹב ה'
וְאֵיךְ זֵיל גָּמוּר בְּסַפְדֵיּוֹ הַקַּ"ו הַמְלֵאִים כָּל טוֹב

חֶלֶק מֵהוּצָאוֹת הַגְּלוּיִן נִתְּרָם ע"י
הַר"ר בְּרוּךְ אֵיִצְקָאוֹוִיטֶשׁ הַי"ו
בְּשִׁבְחַת וְהוֹדָאָה לְהַשִּׁי"ת עַל כָּל הַטוֹב וְהַחֶסֶד שֶׁגָּמַל עִמּוֹ וְעַם ב"ב
וּלְרַגְלֵי שְׂמֵחַת הַיּוֹלֵדֶת הַבֵּן שִׁיחִי לְמִזְל טוֹב

כִּי פֶל שִׁיחָה שְׁלוֹ הָיָה הַתְּעוֹדוֹדוֹת נִפְלְאָ וְנִזְדָּא מְאֹד וְדוֹדֵךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפָנֵי מַדְרֵגְתוֹ יִדְוֶה בְּפִאֲזָה מְרֻבָּה מְלֵאָה בְּהַי"ו מְרֻבָּה שְׁמַחַת

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ויקרא אל משה

לְהַקְדִּים הַקְרִיאָה – לְמַעַט הָאוֹר

אי אֶפְשֶׁר לָנוּ עֵתָהּ לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינַת נִשְׁמַע שֶׁהוּא בְּחִינַת יְגִיעוֹת וּטְרָחוֹת, בְּחִינַת בְּטוּל וּדְבָקוֹת אֶל הָאֵין סוּף, הֵינּוּ שֶׁהַכֹּל נִסְתָּר מֵאַתְּנוּ וְאֵין יְכוּלִין לַעֲשׂוֹת וּלְגַלוֹת שׁוּם דְּבָר כִּי אִם עַל יְדֵי יְגִיעוֹת רַבּוֹת וּלְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן הַרְבֵּה לֵה' יִתְּבַרֵךְ עַד שֶׁנִּבְטַל עֲצָמָנוּ בְּבְחִינַת בְּטוּל אֶל הָאֵין סוּף וְאָז עוֹשִׂין מִהַנִּשְׁמַע נַעֲשֶׂה וְנִתְגַּלֶּה לָנוּ מַה שֶׁהָיָה נִסְתָּר מֵאַתְּנוּ וְכֵן מִדְּרָגָא לְדְרָגָא. וְמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה וּמִתְיַגַּע עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם כְּרֹאוּי אָזִי אֲשֶׁרִי לוֹ כִּי לְפָנֶיךָ צַעֲרָא אֲגֵרָא. וּבּוֹדָאֵי כָּל מַה שֶׁהָאָדָם מְכָרַח לְהַתְיַגַּע יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִחֲמַת מַעוּט הָאוֹר וְהַחֲשָׁכָתוֹ בּוֹדָאֵי הוּא זוֹכֵה אַחֵר כֶּף לְשֹׁכֵר כְּפּוּל וּמְכַפֵּל לְקַבֵּל אוֹר גָּדוֹל וְנִפְלָא יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְזֶה בְּחִינַת כָּל מַעֲשֵׂי הַמִּשְׁכָּן וְכִלְיוֹ שֶׁנִּצְטוּוּ אַחֵר חֲטָא הָעֵגֶל כְּשֶׁנִּתְרַצָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּלְמַחֲרָתוֹ נִצְטוּוּ עַל מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן, כִּי אַחֵר הַחֲטָא אֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל הָאוֹר כִּי אִם עַל יְדֵי כֶּמֶה וְכֶמֶה כָּלִים רַבִּים שֶׁהֵם בְּחִינַת כָּל מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן וְכִלְיוֹ.

וְזֶהוּ וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וְכוּ', כִּי זֶה הַמְּקָרָא נֶאֱמַר אַחֵר גָּמַר הַקַּמַת הַמִּשְׁכָּן הַמְּבֹאֵר בְּכָל הַסְּדָרִים הַקּוּדְמִים בְּסִפּוֹר שְׁמוֹת עַד שְׁמֹסִים וּבְבֵא מֹשֶׁה אֶל אֱהֵל מוֹעֵד וְכוּ' וְאַחֵר כֶּךָ מִתְּחִיל וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו. וַיִּקְרָא הוּא לְשׁוֹן סְתוּם וְנִעְלָם, כִּי לֹא נֶאֱמַר כָּלֵל מִי קָרָא אוֹתוֹ, כִּי מְרַמֵּז עַל הַהוּא טְמִיר וְנִעְלָם שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּל הַשְׁמוֹת שֶׁמִּשָּׁם קָרָא אוֹתוֹ וְאַחֵר כֶּךָ וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו, כִּי אַחֵר כֶּךָ נִתְלַבֵּשׁ בְּבְחִינַת שְׁמוֹתָיו הַקָּדוּשִׁים וְדַבֵּר עִמוֹ. וְזֶה בְּחִינַת אֶלְף זַעִירָא דְוִיקְרָא' שֶׁמְרַמֵּז עַל אֶלְף אוֹרוֹת שֶׁנִּעְלָמוּ מִמֶּנּוּ עַל יְדֵי חֲטָא הָעֵגֶל שֶׁמְחַזִּירִים לוֹ בְּכָל שַׁבָּת, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת יִשְׁמַח מֹשֶׁה וְכוּ', כַּמּוּבָא, הֵינּוּ כִּי אַחֵר הַחֲטָא נִעְלָמוּ מִמֶּנּוּ כֶּמֶה אוֹרוֹת עַל כֵּן אֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל הָאוֹר כִּי אִם דֶּרֶךְ כֶּמֶה בְּחִינּוֹת שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וְאַחֵר כֶּךָ וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו, כִּי צְרִיךְ לְהַקְדִּים הַקְרִיאָה לְהַדְּבֹר, כִּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה, לְכָל דְּבָרוֹת וְכוּ', כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל הָאוֹר בְּפַעַם אֶחָד רַק צְרִיךְ לְהַקְדִּים הַקְרִיאָה וּלְהַלְבִּישׁ וּלְמַעַט הָאוֹר עַד שֶׁיִּקְבַּל הַדְּבֹר וְכוּ'.

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

ויקרא אל משה

וְכָל זֶה צָרִיךְ מְאֹד לְחַזֵּר בְּכָל יוֹם

וְדַע שְׂיֵשׁ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר רוּעָה, וְהוּא בְּחִינּוֹת מִשָּׁה, שֶׁהוּא רַעֲיָא מְהִימָנָא, וְזֶה הַרוּעָה הוּא עוֹשֶׂה מִשְׁכָּן. וְדַע שֶׁתְּנוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן מְקַבְּלִים הֶבֶל פִּיהֶם שְׂאִין בּוֹ חֲטָא מְזֵה הַמִּשְׁכָּן, וְעַל כֵּן הִתְיַנּוֹק בְּשִׂמְתַּחִיל לְקָרוֹת וּלְהַכְּנִים בַּתּוֹרָה, הוּא מִתְּחִיל מִן "וַיִּקְרָא אֵל מִשָּׁה" שֶׁהוּא אֱלֹ"ה זְעִירָא כִּי "וַיִּקְרָא" מְדַבֵּר מִגִּמְרַת הַקָּמַת הַמִּשְׁכָּן, שְׂאֵז קָרָאז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ מִהַמִּשְׁכָּן, וְעַל כֵּן מִשָּׁם מִתְּחִילִין הַתְיַנּוֹקוֹת, כִּי מִשָּׁם מְקַבְּלִין הֶבֶל פִּיהֶם כַּנִּ"ל, וּמִשָּׁם מִתְּחִילִין לְקָרוֹת וּלְהַכְּנִים לְתוֹךְ הַתּוֹרָה:

ליקומי מוהר"ן סוף תורה 'אומרה' סימן רפ"ב

שְׂכַחְתִּי הָעֵקֶר אֲנִי הַטְּרִדָא לְהוֹפִירָה מִחֲדָשׁ שְׂבִנְךָ שִׂיחִיָּה הַתְּחִיל חֲמוּשׁ מִפְּרִשְׁתִּי וַיִּקְרָא שֶׁהוּא א' זְעִירָא שְׂנֵאמְרָה תַּכַּף אַחַר הַקָּמַת הַמִּשְׁכָּן שֶׁזֶּה נַעֲשֶׂה בְּכָל דּוֹר עַל יְדֵי צְדִיקֵי אֱמֶת שְׂבוּנָה מִשְׁכָּן מִתְּנַקְדוֹת טוֹבוֹת הַנְּמַצָּאִים בְּהַגְרוּעִים שְׂבִגְרוּעִים וְאַפְלוּ בְּפוּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ'. שְׂמִשָּׁם מְקַבְּלִין הַתְיַנּוֹקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן הֶבֶל פִּיהֶם שְׂאִין בָּהּ חֲטָא וְכוּ' שֶׁהוּא הַתּוֹרָה אֲזַמְרָה. וְכָל זֶה אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד לְחַזֵּר בְּכָל יוֹם, וְגַם אֲנִי מִתְּחִילָה עֲצָמִי רַק בְּזֶה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה, וּבַפֶּרֶט בְּעִנִּין הַנְּהַגְתִּי הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ וְכוּ', בַּפֶּרֶט עֲתָה שְׂאֵנּוּ עוֹסְקִין לְקָרוֹת הַפְּרָשִׁיּוֹת אֵלּוּ שֶׁל וַיִּקְרָא וְכוּ'.

על"ם לתרופה י"ג ניסן תר"ב

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יצחק וויסקי הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו החתן נחמן שיחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת זכור

לְזִכּוֹר לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלֶק וְכוּ'. כִּי עָקַר פָּגַם הַבְּרִית שְׁמִשָּׁם כָּל הָאֲבֹדוֹת
הֵם עַל יְדֵי זְהֵמַת עֲמֶלֶק, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וְכוּ'. וְעַל כֵּן הוּא רוֹדֵף
תָּמִיד אַחַר מַחְנֵה דָן שֶׁהוּא הַמְּאַסֵּף לְכָל הַמַּחְנוֹת דְּקִדְשָׁה שְׁמַחֲפֵשׂ וּמוֹצֵא כָּל
הָאֲבֹדוֹת, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שֶׁם שָׁכַל מֵה שְׁנֵאֲבַד מִיִּשְׂרָאֵל הֵם הָיוּ מוֹצְאִים.
וְעֲמֶלֶק מִתְגַּרֵּה בָהֶם בְּיוֹתֵר, כִּי הוּא אוֹרֵב עַל הָאֲבֹדוֹת תָּמִיד לְתַפְסֵם חֵס
וְשָׁלוֹם. וְעַל כֵּן עָקַר הַתְּגָרוֹתוֹ עַל אוֹתָן שֶׁהִיָּה הֶעָנָן פּוֹלְטָם. בְּחִינַת וַיִּזְנַב בָּךְ
כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְכוּ' שֶׁהֵם בְּחִינַת הַנְּדָחִים וְהָאוֹבְדִים.

וְעַל כֵּן צְוֵה ה' יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹר הַיֵּטֵב בְּכָל יוֹם מַעֲשֵׂה עֲמֶלֶק. כִּי הָאֲבֹדָה צְרִיכָה
זְכוֹרֵן הַיֵּטֵב שְׁלֵא לְשַׁכַּח הַדְּבָר, כִּי כָּל הָאֲבֹדוֹת בָּאִין מִשְׁכָּחָה וְהַסַּח הַדַּעַת
שֶׁעַל יְדֵי זֶה בָּאִין לִיְדֵי אֲבֹדָה ח"ו, בְּגִשְׁמִיּוֹת אוֹ בְּרוּחַנִיּוֹת. וְעַל כֵּן הַשְׁכָּחָה
נִקְרָאת בְּשֵׁם אֲבֹדָה, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ קִשָּׁה לְשִׁמְעַע וְקִשָּׁה לְאֲבֹד שֶׁפְּרוּשׁוֹ שְׁכָחָה.
וְכְמוֹ שֶׁמְבָאָר כָּל זֶה בְּדִבְרֵי זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה (סִימָן קפ"ח).

וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְזִכּוֹר הַיֵּטֵב מַעֲשֵׂה עֲמֶלֶק כְּמוֹ שְׁכָתוֹב לֹא תִשְׁכַּח, כִּי
צְרִיכִין לְזִכּוֹר הַיֵּטֵב כָּל מֵה שְׁאֲבֹד עַל יְדֵי תְּאוּוֹתָיו וְלִהְשָׁתַדֵּל מְאֹד לְחַפֵּשׂ
אַחַר אֲבֹדוֹתָיו. וְעַל כָּל פְּנִיִם לְזַהַר שְׁלֵא יֵאֲבֹד עוֹד. וְהָעֵקֶר הוּא הַזְכוֹרֵן, כִּי
כָּל זְמַן שֶׁזְכוֹר שֵׁשׁ אֲבֹדוֹת וּמִבְּקֵשׁ וְחֹתֵר לְחַפֵּשׂם וְאִינוֹ שׁוֹכַח אֶת
עֲצָמוֹ ח"ו, כְּאֲבֹדָה לְאַחַר יְאוֹשׁ ח"ו, אֲזִי יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ עֲדִין, כִּי ה' יִתְבָּרַךְ
חוֹשֵׁב מִחֲשֻׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח. וּבְיָדָיו סוּף כָּל סוּף יִהְיוּ נִמְצָאִין כָּל
הָאֲבֹדוֹת וַיִּתְתַּקֵּן הַכֹּל.

וְכָל אֶחָד כְּפִי מֵה שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶלֶק יוֹתֵר בְּהַבְּקִשָּׁה וְהַחֲפוּשׁ אֲשֶׁרִי לוֹ וּלְפֹם
צַעֲרָא אֲגָרָא. שְׁכָל אֶחָד כְּפִי מֵה שֶׁהִתְיַגַּע וְהִצְטַעַר אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר עַל הָאֲבֹדוֹת
וְהִשְׁתַּדֵּל לְבַקֵּשׁם וּלְחַפֵּשׂם בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים וּבְגַעְגּוּעִים וְהִשְׁתַּוְּקָקוֹת
וְהַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים וְכֹשֶׁרִים אֲמֵתִיִּים וְסָבַל בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים הַרְבֵּה
עַל יְדֵי זֶה. וְכְמוֹ כֵּן יִזְכָּה בְּיוֹתֵר שִׁיְחַזְּרוּ לוֹ אֲבֹדוֹתָיו בְּשָׁלוֹם.

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ה' ג

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יוסף קנפלמכר הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' למזל טוב

תענית אסתר

טועמיה

ענינא דיומא

לְשִׁפְךָ לְבַנּוֹ בַּמַּיִם

וַיְמִי הַפּוֹרִים מִמְּשֻׁמְשִׁים וּבָאִים, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִשְׁמַע
וְעֲקַתְנּוּ לְמַחֵר בְּיוֹם תַּעֲנִית אֲסֵתֶר, וְנִזְכָּה לְשִׁפְךָ
לְבַנּוֹ בַּמַּיִם לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכַעֲשׂוֹתוֹ נוֹרָאוֹת בְּאוֹתָם
הַיָּמִים, בֵּן יִפְלֵא חֶסֶדּוֹ עִמָּנוּ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.

וְנִזְכָּה לְשִׁמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ מִהֲרָה בְּיָמֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוּשִׁים
הַבָּאִים לְקַרְאֵתְנוּ לְשָׁלוֹם, וַיִּתְרוֹמֵם קֶרֶן הָאֱמֶת לְמַעְלָה
לְמַעְלָה נָגִיל וְנִשְׁיֵשׁ בִּישׁוּעָתוֹ תָּמִיד.

וְאַתֶּם אַחֵי וְרַעֲי שְׂיִשׁוּ וְשִׁמְחוּ, בְּרוּךְ הו' אֲשֶׁר זָכִיתֶם לְהִיּוֹת
בְּחִלָּקוֹ הַקְּדוֹשׁ לְנִצְחָה, וְתִהְיוּ מוֹדִים עַל הָעֵבֶר שֶׁעֲזַר לָכֶם
לְהִשָּׁאֵר קַיִם בְּהַאֲמַת בְּתוֹךְ צָרוֹת וַיִּסְוִרִים כְּאֵלָה.

וְתִצְעֲקוּ עַל לְהַבֵּא תִשְׁתַּדְּלוּ וְתִרְבוּ תַחֲנִנָה וּבִקְשָׁה לְפָנָיו הו'
מִעֲמֻקֵי עֲמֻקֵי לְבַבְכֶם וְתִצְעֲקוּ וְתִתְחַנְּנוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל
יוֹם שְׂיִזְכָּה כָּל אֶחָד לְהִשָּׁאֵר עַל עֲמֻדוֹ בְּנִקְדַת יְהוּדוּתוֹ,
וְשִׁנּוּכָה לְהַנְצִל מִשׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ, הִמָּה יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ
וַאֲנַחְנוּ נִקּוּם וְנִתְעוֹדֵד וְנִזְכָּה לְהִתְרַאוֹת עִמָּכֶם בְּקָרוֹב פָּנִים
אֶל פָּנִים נָגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

עלים לתרופה ד' תצוה תקצ"ה

ענינא דיומא

טועמיה

תענית אסתר

לְצַעֵק וְלִזְעַק וְלִשְׁמַח

אָנוּ צְרִיכִין לְצַעֵק לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכַח רַבְּנוּ ז"ל וְתַלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ וְכַח כָּל הַצְּדִיקִים לְהַמְתִּיק דִּינִים מֵעֲלִינוּ וּמֵעַל כָּל פְּנֵי בֵיתָנוּ עַל כֵּן אָנוּ צְרִיכִין לְצַעֵק וְלִזְעַק בְּכִי וּבְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי פּוֹרִים וּבְכַפָּרֵט בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר וְלִשְׁמַח בְּפוֹרִים הַקְּדוֹשׁ כְּדֵי לְהַמְתִּיק הַדִּינִים כִּי זֶה אֵינוֹ דְּבַר רִיק מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ כִּי הִס"מ חוֹרֵק שְׁנֵי עָלִינוּ וְאָנוּ צְרִיכִין לְעוֹרֵר כַּח רַבְּנוּ ז"ל שְׂכַבְר אָמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִבֵּין שְׁנֵי הִס"מ אֲךָ עֲדִין עֵינָיו לְטוֹשׁוֹת עָלִינוּ וּכְבָר לְחַם רַבְּנוּ ז"ל עִם הָרַע עֵין גַּם כֵּן, עַל כֵּן אָנוּ צְרִיכִין לְהַתְּגַבֵּר כְּנֶגְדּוֹ וְלְהַתְּוַעֵד יָחַד אֵיזָה שְׁעָה בְּיוֹם לְעֶסֶק בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְכָל אֶחָד בְּיַחְדוֹ יִהְיֶה עֹקֵר הָעֶסֶק בָּזֶה.

וְגַם אֶתְּה מְחַיֵּב לְעֶסֶק עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כִּי 'מִפֵּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יִסְדַּת עוֹ' כִּי כָּךְ הָיָה רַצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְתַדְעוּ שְׁמַי שְׁהָיָה כִּי אִם פֶּעַם אַחַת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אוֹ שְׁעוֹסֵק בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּוֹדָאֵי הוּא בֶּן מֶלֶךְ רַק הוּא עֲדִין מְגַדֵּל אֶצֶל הָעֶבֶד עַד שֶׁיִּחַפֵּשׂ עֲצָמוֹ עַל כָּל פְּנִים חֲצֵי שְׁעָה בְּיוֹם לְהַתְּאַנַּח הֵיכָן אָנוּ בְּעוֹלָם עַד שְׂבִסוּף יָבוֹא לְגַדְלָתוֹ וְהַזְמֵן לְפָנֶיךָ הוּא בְּעֵת קְרִיאַת שְׁמַע עַל הַמָּטָה קֶדֶם הַשְּׁנָה אֲזִ תְּתַאֲנַח עַל כָּל פְּנִים חֲצֵי שְׁעָה וְכִשְׁתַּעֲסוֹק בָּזֶה עַל כָּל פְּנִים חֲדָשׁ אֶחָד בְּרַצִּיפּוֹת בְּוֹדָאֵי אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם יִהְיֶה לָּךְ אֵיזָה שְׁנוּי בְּרַצוֹן, וְגַם תַּדְעוּ יְדִידֵי בְּנֵי נֶתָן כִּי הַמָּמוֹן שְׁלָכֶם הוּא יָקָר מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֶה לְקַיֵּם מִצְוֹת מְשֻׁלּוּחַ מְנוּת וּמְתַנּוּת לְעַנְיֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְתִהְיֶה אֶתְּה שְׁלִיחַ מִצְוָה וּבְוֹדָאֵי אֲשֵׁלֵם לָּךְ בְּתַשׁוּאוֹת חֵן.

וְאֲנִי אֲשַׁלַּח לָכֶם בְּעֲצָמֵיכֶם מְשֻׁלּוּחַ מְנוּת - דְּבּוֹר אֶחָד שֶׁשְׁמַעְתִּי מְאֹד מוֹ"ר ר' נֶתָן זְצוּק"ל מֵעַנְיֵן פּוֹרִים שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל מִתְּחִלָּה הָיוּ כָּל הַתְּחִלוֹת מְפַסֵּחַ וְעַכְשָׁו וְכוּ' וְלֹא סִיִּם, וְשְׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ ז"ל שְׂאֵמֵר וְעַכְשָׁו יֵשׁ רַבְּנוּ ז"ל שְׁכָל הַתְּחִלוֹת מֵאֵתוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּחִיל לְכַנֵּס בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי אִם עַל יְדֵי סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְכָל מִי שֶׁיִּתְמַיֵּד יוֹתֵר בָּהֶם בְּוֹדָאֵי יְכַנֵּס בְּשָׁלוֹם וַיֵּצֵא בְּשָׁלוֹם.

נתיב צדיק יא

עמוד זה נתרם לעורר רחמי שמים לכבוד רבינו הקדוש
הננמ"ח זיע"א שנוכה שיפתחו שערי ציונו הק'

ענינא דינמא

טוענייה

תענית אסתר

לְצוֹם וְלַצְעֵק וְלְזַעַק וְלְהַתְפַּלֵּל בְּרֵאוּי

צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ מֵה' יִתְבָּרַךְ שִׁיעֲזָרְנוּ לְצוֹם תְּעֵנִית
אִם־תֵּר בְּרֵאוּי וְלַצְעֵק וְלְזַעַק וְלְהַתְפַּלֵּל
בְּרֵאוּי וְלִשְׁפֹךְ לִבְנוֹ בַּמַּיִם נוֹכַח פְּנֵי ה',
עַדִּי נֹזְכָה שִׁיעֲזָרְנוּ וַיִּעֲזָרְנוּ וַיִּזְשִׁיעֵנוּ יְשׁוּעוֹת
שְׁלֵמוֹת מִהֲרָה, עַד נֹזְכָה לְקַבֵּל יְמֵי
הַפּוֹרִים בְּשִׂמְחָה רַבָּה בְּרֵאוּי.

וְאִיךְ נִשְׁהוּא, תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בַּמָּה לְשִׂמְחָה, יֵשׁ
וַיֵּשׁ תְּהִלָּה לְאֵל חַי, מַה נִּשְׁהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
בְּכָל הַבְּחִינוֹת, בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְךָ עַל זֶה מְלֵא
רַחֲמִים. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׂמַח אוֹתְךָ וְאוֹתָנוּ
בְּשִׂמְחַת פּוֹרִים, נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

עלים לתרופה ג' צו תר"ג

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אשר מלמד הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

ענינא דיומא

טועמיה

בורים

נתגלה אור הצדיק

בפורים נתגלה אור גדול מאד מאד שאינו נתגלה בשום זמן, והאור הזה הוא בחינת מרדכי אשר בשום זמן אין האור הגדול הזה בחינת מרדכי נתגלה כל כך כמו בפורים, כמבאר בפגנות, שזה סוד ומרדכי יצא מלפני המלך, עין שם בפגנות, הינו שאז בפורים אנו זוכין שנתגלה אור הצדיק האמת שבכל דור ודור בהתגלות גדול מאד, בבחינת ומרדכי יצא וכו', כי אנו זוכין על ידי קדשת פורים שיתגלה לנו אור הצדיק האמת שנוכח לידע האמת לאמתו ול'הכניע הראש כל חוצות. ואז זוכין להתקרב הכל לה' יתברך אפילו הרחוקים מאד מאד מן הקדשה בבחינת ורבים מעמי הארץ מתיתדים וכו', כי בשנתגלה האמת ויודעין מצדיקים אמתיים אזי הכל יכולין להתקרב לה' יתברך, כי הצדיקי אמת מקרבין בלם לה' יתברך.

ועל כן נוהגין ישראל בפורים לעסק במלי דשטותא בכמה מיני ענינים. ולכאורה הדבר תמוה, כי הלא בפורים נתגלה אור קדשה גבה מאד ומדוע עוסקין אז בדברים פשוטים במלי דשטותא ומבטלין מדברי תורה. אך באמת מנהג ישראל תורה והם עושים הכל יפה בעתו, כי אז נתגלה אור גדול כזה בחינת מרדכי, שהוא בחינת תחסד חנם שהיה מקנים העולם קדם מתן תורה שעל ידי תחסד תורה מחיין עצמן בעת שבטלין מדברי תורה, כי הוא בחינת תורה הנעלמת, כי בכל דבר שבעולם נעלם תורה, כי הכל נברא בעשרה מאמרות שבהם נעלמין העשרת הדברות, כמבאר שם בהתורה הנ"ל. ועל כן אז בפורים הכל יכולין להתקרב לה' יתברך אפילו הרחוקים מאד, כי אז נתגלה תחסד חנם הנ"ל:

ליקוטי הלכות מתנה ג' יא

עמוד זה נתרם לזכות ולרפואת יעקב חי בן נדיבה
בתושח"י - נא להרכות בתפילה לרפואתו השלימה

פורים

טועמיה

ענינא דיזמא

עֵקֶר הַתְּקוּן לַחֲטָף וּלְלֵקֵט פְּרוּרִים טוֹבִים

פורים לשון פּרוּרִים, בְּחִינַת פּוֹר הַתְּפוּרָה אֶרֶץ וְכוּ'. כִּי עֵקֶר הַתְּקוּן עַל יְדֵי בְּחִינַת פְּרוּרִים דְּקִיִּים שְׂמֵת־גִּבּוֹר כָּל אֶחָד לַחֲטָף וְכוּ'. כִּי עֲמֵלֵק מִתְּגַבֵּר מְאֹד, וְעֵקֶר הַתְּגַבְרוּתוֹ בְּפָנִים הַבְּרִית שֶׁהוּא פָּנִים הַמִּחְשָׁבָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת פְּרוּרִים בְּבְחִינַת מָאן דְּזָרִיק פְּרוּרִין דְּנִהְמָא וְכוּ' כָּל שְׂכֵן מָאן דְּזָרִיק פְּרוּרִין דְּמִחָא.

וְהַתְּקוּן עַל יְדֵי הַצְּדִיק שְׂיִכּוֹל לְהַגְבִּיהַ אֱלוֹהֵי הַפְּרוּרִין, עַל יְדֵי שְׂמֵלֵקֵט מְעֵט הַמִּחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת שְׂעֵמֵלֵק רוּצָה לְדָרְסָם וּלְבַטְלָם. וְהַצְּדִיק מְלַקֵּט אוֹתָם כְּנֹזֵק לְעֵיל, כִּי זֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל וְכוּ', וְעוֹשֶׂה מְזִיחַ בְּחִינַת פְּרוּרִים שֶׁהִיא מַפְלַת הַזְּמַן עֲמֵלֵק וְהָעֵקֶר עַל יְדֵי שְׂמֵשִׁמַּח הַכֹּל בְּשִׂמְחַת פְּרוּרִים שְׂנַמְשָׁךְ מֵעֲשָׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה.

ליקוטי הלכות תפלת המנחה ו' ב

עניינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

פורים

נְתַעוֹר וּמַחֲדָשׁ קְדֻשַׁת הָאָרֶץ

זֶה בְּחִינַת כְּרִכִּים הַמְקַפִּים חוֹמָה מִיְמוֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן קוֹרִין בְּחַמְשָׁה עָשָׂר, וְאָמְרוּ רַז"ל בִּירוּשָׁלַיִם כִּי תִקְנוּ זֶה לְכָבוֹד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיְתָה חֲרָבָה בַּיָּמִים הַלָּלוּ. וְגַם זָכַר לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן שֶׁהוּא הָרֵאשׁוֹן שֶׁיֵּצֵא לְלַחֹם בַּעֲמֶלֶק כִּי פָּנִי יְהוֹשֻׁעַ כָּפְנֵי לְבָנָה וְהָיָה דְבוּק מְאֹד בַּמֶּשֶׁה רַבְּנוּ וּפְנֵי מֶשֶׁה כָּפְנֵי חֲמָה וְעַל כֵּן הָיָה לוֹ פֶּחַ לְהַכְנִיעַ בְּחִינַת חֲמָה וּלְבָנָה דְסִטְרָא אַחְרָא בְּבְחִינַת וְחִפְרָה הַלְבָּנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה.

וְהִנֵּה אַז בַּיָּמִי אַחֲשׂוּרוֹשׁ הִיְתָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּחֲרָבָנָה שְׁזָה בְּחִינַת פְּגִימַת הַלְבָּנָה וְאָף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁזָּכַר יִשְׂרָאֵל לְנֶס זֶה שֶׁל פּוֹרִים וְתִקְנוּ לְקִרוֹת הַמְּגִלָּה לְפָרְסוּמֵי נִיסָא נְתַעוֹר וְנִמְשָׁךְ אַז מַחֲדָשׁ בְּחִינַת קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּכְבְּשָׁה עַל יְדֵי יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהוּא הָיָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁזָּכָה לְהוֹצִיאָה מִרְשׁוֹת הַסִּטְרָא אַחְרָא וְלַהֲרֹג הַל"א מַלְכִים וְלַהֲחַזִּיקָה לְרְשׁוֹת הַקְּדוּשָׁה וְהַכֵּל בְּכַחוֹ שֶׁל מֶשֶׁה רַבְּנוּ כַּנ"ל.

וְעַל כֵּן כְּרִכִּים הַמְקַפִּים חוֹמָה מִיְמוֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן וְהָיוּ אַז בְּשִׁלְמוֹת בְּנִינָם כִּי בְּתֵי עָרֵי חוֹמָה הֵם עֶקֶר הַיִּשׁוּב שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן מְשֻׁנָּם בְּדִינָם מְשֻׁאָר עִירוֹת כַּמְבֹאָר בַּתּוֹרָה בְּפִרְשַׁת בְּהַר סִינַי עַל כֵּן מְשֻׁנָּם בְּדִינָם גַּם כֵּן לְעֵינַי קְרִיאַת הַמְּגִלָּה שֶׁקוֹרִין בָּהֶם בְּט"ו שְׂאֵז אֹרֶחַ הַלְבָּנָה בְּשִׁלְמוֹת וְעוֹמְדַת נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ מִמֶּשׁ שְׁזָה עֶקֶר הַשְּׁלֵמוֹת כִּי זֶה בְּחִינַת מֶשֶׁה וְיְהוֹשֻׁעַ כַּנ"ל שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְכַנִּיעִין קְלַפַּת עֲמֶלֶק לְגַמְרֵי, וְגַם ט"ו הֵם בְּחִינַת י' וְה' שֶׁבָּשֵׁם יְהוֹשֻׁעַ וְדָרְשׁוּ רַז"ל י"ה יוֹשִׁיעָה שְׁמֵרְמָזִים עַל בְּחִינַת הַמוֹחִין וְאֹרֶחַ הַשֶּׁכֶל כִּידוּעַ, וְכַמּוּבָא גַם בַּתְּקוּנִים כִּי י"ד עַל כֵּס י"ה מְרַמֵּז עַל י"ד וְט"ו שֶׁל פּוֹרִים.

וּמַחֲמַת שְׁהָאָדָם הוּא בְּעַל בְּחִירָה וְאֵינּוּ עוֹמֵד עַל מְדִרְגָּה אַחַת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם כֵּן עַל פִּי רֹב הוּא מְטוּלְטָל מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, עַל כֵּן מְחַיֵּב לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתְּקוּנִים הַנ"ל כָּל אֶחָד כְּפִי מְקוֹמוֹ וְשַׁעֲתוֹ, וְעַל כֵּן גַּם בְּעֵינַי זֶה אָמְרוּ רַז"ל פְּרוּז בֶּן יוֹמוֹ קְרוֹי פְּרוּז מְקַף בֶּן יוֹמוֹ קְרוֹי מְקַף וְכו'.

נחת השלחן אורח חיים תרפ"ח

עמוד זה נתרם לע"נ הרב מטשעהריץ ז"ל
רבי נחמן ב"ר צבי אריה זצ"ל - נלב"ע י"ג אדר ב'

פורים

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיזמא

לְהַתְנַעֲנַע לְקַדְשֵׁי פּוּרִים

תְּהִלָּה לְאֵל דְּבָרָיו זְכוּרָנוּ לְבָרָכָה הַנוֹבְעִים עַל יְדֵי שְׂיַחַתְנוּ עוֹשִׂים רָשָׁם לְטוֹבָה בְּחֶסֶדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו הַנּוֹרָאִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד. וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר לָךְ בְּכֹתֵב בְּנֵי חֲבִיבֵי אֶת אֲשֶׁר בְּלִבִּי בְּזֶה.

כִּי מִי יֵאֱמִין לְשִׁמוֹעַתְנוּ שְׂאֵנָשִׁים כְּמוֹתְכֶם, בַּדוֹר הַזֶּה, יִזְכּוּ לְדַבֵּר כָּךְ, וְלַהַתְנַעֲנַע כָּךְ לְקַדְשֵׁי פּוּרִים וְכוּ', וּבְאַמֶּת כָּךְ הוּא הַמְּדָה וְכָךְ יָפָה לְכַלְנוּ.

וְכֹאֲשֶׁר תְּהִלָּה לְאֵל דְּבָרָנוּ הַרְבֵּה בְּזֶה. וַיּוֹתֵר מְזֵה תּוֹכְלוּ לְהַבִּין מִפִּי סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וּבִפְרָט מִהַתְּפִלָּה שְׂכַתְּבָתִּי בְּחֶסֶדּוֹ עַל הַתּוֹרָה שְׂפּוּרִים הַכְּנָה לְפָסַח (לִיקוּשֵׁי תְּפִילוֹת ח"ב לו') מִי שָׁמַע בְּזֹאת מִי רָאָה כְּאֵלָה וְכוּ'. חֲזַק וְאַמֵּן מְאֹד מְאֹד בְּנֵי וְתַלְמִידֵי, וְאֵל יִבְהַלֹּךְ רַעֲיוֹנֶיךָ, כִּי עַדִּין אֵין אַתָּה יוֹדַע כָּלֵל מֵהַנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, חֲסִדֵי ה' גָּדְלוּ מְאֹד. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמַח אֶתְכֶם וְאוֹתְנוּ בְּשִׂמְחַת פּוּרִים וְיִשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ וְיִוָּשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שָׂמוּ נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

עלים לתרופה א' תשא תקצ"ט

עניינא דיומא

טוענייה

בורים

וַיִּיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו

עַמְלֵק בָּא לְהִלָּחֵם עִם יִשְׂרָאֵל בְּחֲנָם וְלִשְׁפֹּף דָּמָם ח"ו, כִּי הוּא מִבְּזֵה כָּל אָדָם וְאִין שׁוּם אָדָם נַחֲשָׁב בְּעֵינָיו, אֶפְלוּ הֶעֱכוּ"ם וְאָמוֹת הָעוֹלָם, כִּי אִם הָיָה נַחֲשָׁב בְּעֵינָיו לְכָלוּם אֵיזָה אָדָם שְׁבַע עוֹלָם בּוֹדָאֵי לֹא הָיָה בָּא לְהִלָּחֵם עִם יִשְׂרָאֵל, אַחֲרֵי שְׁפָרְעָה וְחִילוֹ, שְׁהִיָּה מְלֵךְ אַדִּיר וְחֲזָק כְּזֶה, נִכְנַע וְנִפְל לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל כֶּךָ וּפְהָ שְׁאָמַר מִי ה' וְכו', אָמַר ה' הַצְּדִיק וְכו' כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַז"ל. אָבֵל עַמְלֵק בְּרִשְׁעָתוֹ הִגְדוּלָּה לֹא דִי שְׁהִיָּה שׁוֹנֵא וּמִבְּזֵה אֶת יִשְׂרָאֵל, אָף גַּם פָּרְעָה וְכָל הָאָמוֹת הָיוּ מִבְּזִין בְּעֵינָיו וְלֹא הָיוּ נַחֲשָׁבִין בְּעֵינָיו לְכָלוּם. וְאָמַר בְּלָבוֹ, פָּרְעָה וְעַבְדָּיו הֵם נִבְזִים וְשִׁפְלִים וְחִסּוּרֵי דַעָה שְׁהִכְנִיעוּ עֲצָמָן נֶגֶד מִשָּׁה, אָבֵל הוּא חָכֵם וּמִבִּין בְּיוֹתֵר וְאִינוּ מִכְנִיעַ דַּעָתוֹ אֶל הָאָמֶת וְהָאָמוּנָה לְהָאָמִין בְּשׁוּם אוֹת וּמוֹפֵת וְכו' עַד שְׁבָא לְהִלָּחֵם עִם יִשְׂרָאֵל. וְזֶה עֵקֶר בְּחִינַת קְלָפוֹת הָמֵן שְׁבָזָה הַכֹּל, כִּי לֹא דִי שְׁהוּא מְשַׁקֵּעַ בְּכָל תַּאֲוֹת רָעוֹת, אָף גַּם הוּא מִבְּזֵה הַכֹּל כְּאֵלוֹ אִין שׁוּם אָדָם שְׁהִיָּה לוֹ דַּעָת נִגְדוֹ בְּחִינַת לֹא חֲשָׁב אָנוּשׁ. וְכְמוֹ שְׁכַתוּב בְּהֶמֶן, וַיִּבַּז בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמִרְדְּכָי לְבַדּוֹ וְכו'. הָרִי שְׁהִיָּה מִרְדְּכָי הַצְּדִיק מִבְּזֵה בְּעֵינָיו כָּל כֶּךָ עַד שְׁלֹא נַחֲשָׁב בְּעֵינָיו אֶפְלוּ לְהִנָּקֵם בּוֹ לְבַדּוֹ לְהַרְגוֹ וּלְאַבְדּוֹ, כִּי כָּל כֶּךָ הָיָה מִבְּזֵה בְּעֵינָיו וְעַל כֵּן רָצָה לְהִתְגַּבֵּר לְהַשְׁמִיד וּלְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, דְּהֵינּוּ שְׁפִיכַת דָּמִים שְׁהוּא הַהֶפֶךְ מִבְּחִינַת אֵל תְּהִי בַז לְכָל אָדָם.

וְהִתְקוֹן הָיָה עַל יְדֵי מִרְדְּכָי שְׁהוּא בְּחִינַת מֶרְ דְּרוֹר מְרִי דְכִיָּא. שְׁהוּא בְּחִינַת הַצְּדִיק הָאָמֶת שְׁיִכּוֹל לַעֲשׂוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁהוּא דָן אֶת הַכֹּל לְכַף זְכוּת שְׁהוּא הַהֶפֶךְ מִבְּזוּי אָנָשִׁים, כִּי הוּא מְקַיֵּם 'אֵל תְּהִי בַז לְכָל אָדָם' וְחוֹתֵר בְּכָל כַּחוֹ לְהוֹצִיא אֶת הַכֹּל מִחֲרָפוֹת וּבְזִיוֹנוֹת וּלְהַכְנִיסוֹן לְתוֹךְ כְּבוֹד דְּקֻדְשָׁה, כִּי הוּא מְקַיֵּם אֵל תְּדִין אֶת חֲבֵרְךָ עַד שְׁתִּגִּיעַ לְמִקוּמוֹ. וְכְמוֹ שְׁמִבְּאָר שָׁם, עֵין שָׁם. כִּי מֶר דְּרוֹר בְּשָׁמַיִם רֵאשׁ שְׁהוּא שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה עַל יְדֵי זֶה מְעַלִּין כָּל הַדְּבָרִים לְתוֹךְ הַכְּבוֹד דְּקֻדְשָׁה.

וְעַל כֵּן הַגּוֹאֵל צָדֵק נִקְרָא בְּשֵׁם מְשִׁיחַ עַל שֵׁם שְׁנַמְשַׁח בְּשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה, כִּי מְשִׁיחַ יַעֲסֵק בְּזֶה בְּיוֹתֵר לְהַעֲלוֹת הַכֹּל מִבְּזִיוֹן לְכְבוֹד וּלְקַיֵּם בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת אֵל תְּהִי בַז לְכָל אָדָם, לְבַלִּי לְבַזוֹת שׁוּם אָדָם שְׁבַע עוֹלָם, רַק לַעֲסֵק עִם הַכֹּל לְתַקְנוֹ, לְהַעֲלוֹתוֹ מִבְּזִיוֹן לְכְבוֹד דְּקֻדְשָׁה. כְּמוֹ שְׁכַתוּב יָחַס עַל דָּל וְאָבִיוֹן וּנְפִשׁוֹת אָבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ וְכו' וַיִּיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו 'וַיִּיקַר' דִּיקָא הֶפֶךְ וַיִּבַּז וְכו'.

ליקוטי הלכות גביית חוב מהלקוחות ה' ח

עמוד זה נדבכת הר"ר ישראל סיעה הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו שיחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טועמיה

תענית אסתר

לא ידח מִמֶּנּוּ נְדָח

כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד לְטַל נוֹתְנִין לוֹ וְאִין מְדַקְדְּקִין כָּלֵל, הִינּוּ כִּי יֵשׁ בְּחִינּוֹת שֶׁהֵם נִמְוָכִין כָּל כָּךְ כָּל כָּךְ שֶׁאֶפְלוּ בְּפוּרִים אִי אֶפְשָׁר לְקַרְוֹתָם בְּשֵׁם רֵעֵהוּ מֵעַצֵּם רְחוּקִים וְיִרְדָּתָם בְּיֹתֵר מְאֹד מְאֹד. גַּם עֲלֵיהֶם צְרִיכִין לְרַחֵם וּלְהַשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם הִירָאָה עֲלָאָה הַנִּלְבָּב בְּבַחֲיִנַת וּמִתְנֻנּוֹת לְאֶבְיוֹנִים. שְׂאֵז כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד לְטַל נוֹתְנִין. כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְקַבֵּל יְרָאָה מְאִירִין עֲלָיו מִהֶאֱרַת פּוּרִים שֶׁהוּא הֶאֱרַת הִירָאָה עֲלָאָה מְאֹד שְׂמֵאִירָה בְּרִיחַ טוֹב וְנִפְלָא לְכָל הַמְדַרְגּוֹת הַנִּמְוָכִים מְאֹד מְאֹד כִּי עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת הוּא מִהֲדַעַת, כִּמּוֹ שֶׁאֶמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אִין עֲנִי אֶלָּא מִן הַדַּעַת וְכוּ' אָבֵל תָּמִיד צְרִיכִין לְרַאוֹת לְמִי לְהִתְנַחֵם, כִּי יֵשׁ רְשָׁעִים שֶׁאֶסוּר לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, אָבֵל בְּפוּרִים מִגְדֵּל הַהֶאֱרָה שֶׁל יְרָאָה עֲלָאָה מְאֹד הַנִּלְבָּב כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד לְטַל נוֹתְנִין לוֹ, כִּי אֵז יְכוּלִין לְהֶאֱיִר עַל הַכֹּל יְרָאָה עֲלָאָה הַנִּלְבָּב.

וְעַל כֵּן בְּפוּרִים שְׂמֵאִירָה יְרָאָה נִפְלָאָה מְאֹד כִּי מֵצִוָּה לְהִרְבּוֹת בְּשִׁתְּיַת יִינ הַמְשַׁמֵּחַ שֶׁהוּא בְּחִינַת יְרָאָה עֲלָאָה הַנִּלְבָּב. וְזֶהוּ עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אֲרוּר הָמֵן לְבָרוּךְ מְרַדְכִי וְאִיתָא בְּכּוֹנֵנוֹת כְּדֵי שִׁיּוּכָל לְהַשְׁפִּיעַ אִיזָה הֶאֱרָה גַּם לְהַנִּיחוֹץ שֶׁבְּקִלְפוֹת וְכוּ', כִּי בְּפוּרִים מְאִירִין הִירָאָה נִפְלָאָה לְכָל הַנִּיחוֹצוֹת הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד אֶפְלוּ הַמְנַחִים בְּעֵמְקֵי עֵמְקֵי הַקְּלָפוֹת גַּם לָהֶם שׁוֹלְחִין רִיחַ הַטּוֹב וְהַנִּפְלָא שֶׁל הִירָאָה עֲלָאָה כְּדֵי לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב אוֹתָם גַּם כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדָח כִּיְדוּעַ:

ליקוטי הלכות בכור בהמה טהורה ד' כב

נדבת הר"ר לוי יצחק מלמד הי"ו - לרגל שמחת
הולדת הבת תחי' לאחיו הר"ר אשר שיחי' למזל טוב

גְּדֻלַּת יוֹם הַפּוּרִים

הַמָּצֵב שֶׁל הַמְּלַחְמָה לֹא נִשְׁתַּנָּה, אֲדַרְבֵּא מִתְגַּבְּרַת בְּכָל פַּעַם בְּיַתֵּר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עִז וְכוּ', וּבֵּא יְדִיעָה שֶׁהַמְּלָכִים לֹא מִסְכִּימִים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, וְחַפְצִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַמְּלַחְמָה הַלְּאָה, ה' יִתְבָּרַךְ יְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

בְּרוּךְ שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לַיְמֵי הַפּוּרִים. הַמְּלַחְמָה לֹא נִגְמְרָה עוֹד, וְהִנֵּה לְפִי הַמְּבֹאֵר בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל **מְגֻדְלַת יוֹם הַפּוּרִים**, שֶׁעַל יְדוֹ זֹכִין לְטַהֲרַת הַפֶּה אֲדוּמָה וְקִדְשַׁת חַג הַפֶּסַח כַּמְּבֹאֵר בְּלִקוּטֵי תַנְיִנָא סִימָן ע"ד, וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹחַ בּוֹ מְאֹד בְּרִקּוּדִין וְהַמְחָאֵת כֶּף (שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְתַּקֵּין הַדֵּינִים גַּם בְּכָל הַשָּׁנָה, עֵין בְּלִקוּטֵי א' סִימָן י' הַמִּתְחִיל 'וְאֵלֶּה הַמְּשֻׁפָּטִים' וְכוּ', שֶׁעַל יְדֵי הַמְחָאֵת כֶּף וְרִקּוּדִין נִמְתַּקִּים הַדֵּינִים, עֵין שָׁם), כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: 'חָיֵב אָדָם לְבִסּוּמֵי בְּפוּרֵיא' וְכוּ', וְאֵיִתָּא מִזֶּה הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל - לִקּוּטֵי הַלְּכוֹת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְזָכוֹת לְמַעַלָּה עַלְיוֹנָה מְאֹד, עֵין בְּהַלְּכוֹת נְפִילַת אַפִּים הַלְּכָה ד' אוֹת ז', **עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה שֶׁל פּוּרִים** - יְכוּלִין לְזָכוֹת לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת גְּדוּלוֹת, וְלִבֵּא לְבַחֲיַנַּת תְּכֵלִית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא יִדַּע וְכוּ'. **עַל יְדֵי הָאָרֶה הַגְּדוּלָּה שֶׁל פּוּרִים** - יְכוּלִין לְהַפְּךְ כָּל הִירִידוֹת לְעֲלִיוֹת וְכוּ'. **עַל יְדֵי הַשְּׂתִיָּה שֶׁל פּוּרִים** - יְכוּלִים לְעֲלוֹת לְשִׁכְל עֲלִיוֹן וְגִבּוֹה מְאֹד וְכוּ', וְלַהֲמַתִּיק כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'. **הַמְּאֲכָלִים שֶׁל פּוּרִים** - הֵם בְּבַחֲיַנַּת מֶן וְכוּ'. וְעֵין שָׁם עוֹד וְעוֹד דְּבָרִים נְפִלְאִים וְנוֹרְאִים:

הַכָּלל הַיּוֹצֵא מִסִּפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, **שְׁיוֹם הַפּוּרִים הוּא גְּדוּל בְּמַעַלָּה מְאֹד מְאֹד, וְצָרִיכִים לֶאֱכֹל וּלְשַׂתּוֹת וּלְשִׁמּוֹחַ בּוֹ הַרְבֵּה**. וּלְפִי הַמָּצֵב הָרַע שֶׁכַּעַת, שֶׁצָּרִיכִין לְעַבֵּד בְּזַעַת אֵף עַד שֶׁמְשִׁיגִין חֲתִיכַת לָחֶם מְעַרְבַּ בְּדוֹרָה', וְלִכְאוּרָה אֵיךְ אֲפָשָׁר לְשִׁמּוֹחַ בּוֹ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיכִין, אֵךְ מֵה' יִתְבָּרַךְ לֹא יִפְלֵא כָּל דְּבַר, וְעַד מָחָר הוּא יְכוּל לְעֲזוֹר לָנוּ בְּכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, לְכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים, **שְׂאֲזָכָה הַיּוֹם בְּעָרַב וּמָחָר לְקַיֵּם כָּל הַמְּצוּוֹת הַנוֹהֲגוֹת בְּפוּרִים בְּכָל פְּרֻטִיָּהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם, וּלְשִׁמּוֹעַ הַמְּגִלָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה, וְלַהֲתַבּוֹן הַיָּטִב בַּעֲת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה לְהִנָּס הַגְּדוּל שֶׁעָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶתְנוּ, וְאֲזָכָה לְקַיֵּם מְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנּוֹת לְאֲבִיוֹנִים וְתַזְמִין לִי כֶּסֶף לְקִנּוֹת מְאָכֵל וּמְשֻׁקָּה שֶׁעַל יְדֵי הַשְּׂתִיָּה וְהַשְּׂכָרוֹת אֲזָכָה לְמַעַלָּה וּמְדֻרְגָּה עַלְיוֹנָה מְאֹד כְּדַבְּעֵי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְלַהֲשִׁיג מֵה שֶׁאֲפָשָׁר לְהַשִּׁיג בְּפוּרִים, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזָכָה לְקִדְשַׁת חַג הַפֶּסַח, אָמֵן:**

תולדות שמואל פורים תרע"ז

עמוד זה נתרם לע"נ הרב מטשעהריץ ז"ל
רבי נחמן ב"ר צבי אריה זצ"ל - נלב"ע י"ג אדר ב'

ענינא דיומא

טועמיה

שמחת פורים

שׁוֹחֲקִים מִכָּל הָעוֹלָם

וַיֵּאמִין לִי בַּאֲמֹת שֶׁכָּל מֵה שֶׁפְּתַבַּת אֵינֹו חֲדוּשׁ אֶעֱלֶי כָּלֵל, כִּי כָּאֵלֶּה מִמֶּשׁ עֶבֶר עָלַי כַּמָּה פְּעָמִים, וְנִמְשָׁךְ זְמַנִּים הַרְבֵּה, שֶׁנִּדְמָה לִי שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לַחֲיוֹת יוֹם אֶחָד וְאֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת וְכוּ', וְכַמָּה שְׁעוֹת הִכְרַחְתִּי לְבַלּוֹת בְּכַמָּה מְלֵי דְשִׁטּוֹתָא וּבְדִיחּוֹתָא, וּמִן הַסֵּתָם בּוֹדָאֵי לְמִדְתֵּי כַּמָּה שְׁעוֹת בְּפֶרֶט הַשְּׁעוּרִים הַקְּבוּעִים, בְּתוֹךְ כֶּךָ עֶבֶר הַיּוֹם, וְכֵן כַּמָּה יָמִים וְכֵן כַּמָּה שָׁנִים, אִם אָמַרְתִּי אֶסְפְּרָה לָךְ בְּנֵי חֲבִיבֵי אֶפְסֵס קֶצֶהּוּ מִזֶּה, לֹא יִסְפִּיקוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, כִּי בּוֹדָאֵי אֵין שְׁנַי בְּנֵי אָדָם שְׁוִין מִמֶּשׁ, וּבּוֹדָאֵי בְּפֶרֶטִיּוֹת יֵשׁ שְׁנַיִם הַרְבֵּה.

עלים לתרופה א' וישב תקצ"ד

וּבֵאֵנוּ לְטִשְׁעֵרִין לַעֲת עָרַב וְהִתְפַּלְלֵתִי מִנְחָה עַל הָעֲגָלָה וְקָדָם מִנְחָה הַיִּיתִי בְּתַחֲלָה בְּעֶצְבוֹת מְאֹד וְסִפְרֵתִי קֶצֶת צַעֲרֵי לִפְנֵי רַבִּי גְרִשׁוֹן וְרַבִּי מְנַדִּיל הַנ"ל וְנִחַמוּ אוֹתִי קֶצֶת וְאָמְרוּ הֲלֹא רַבְּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה אָמַר שְׂאֵתָם שׁוֹחֲקִים מִכָּל הָעוֹלָם וְכוּ'.

וְאַחַר כֶּךָ הִתְחַלְנוּ לְשַׁחֹק אֲנִי וְרַבִּי גְרִשׁוֹן, וְהִתְגַּבְּרְנוּ בְּשַׁחֹק גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד אֵיזָה שְׁעָה רְצוּפָה, וְעַל יְדֵי זֶה שִׁמְחֵתִי עֲצָמֵי קֶצֶת, וְזֶה הָיָה נֶעְרַף לִי אִזּוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר.

ימי מוהרנ"ת ח"ב לב

וְתִדְעוּ שְׂאֵין שׁוֹם עֵצָה בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוּבָר עַל הָאָדָם כִּי אִם לְהִתְגַּבֵּר בְּשִׁמְחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּפֶרוּשׁ אֶפִּילוֹ בְּמִילֵי דְשִׁטּוֹתָא וּמֵה שְׁמִתְגַּבֵּר עֲלֵיכֶם הָעֶצְבוֹת מִכָּל הַצְּדִדִים תִּהְפְּכוּ הַכֹּל לְשִׁמְחָה.

נתיב צדיק קיז

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אברהם יעקב בירנהאק הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו אליהו שיחי' למזל טוב

פורים

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

פורים – אין לאנד

ראשית אודיעכם שפרוך השם בעוד ג' ימים יבוא עלינו ועל כל ישראל הארת הנס שנעשה לנו בזמן הזה על ידי הארת קדשת מרדכי ואסתר הנקרא בשמו הקדוש 'פורים' – אין לאנד' אשר כל הצדיקים שבכל דור ודור הפליגו מאד בעצם קדשת עצומו של יום ובפרט רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש הפליגו מאד מאד והרבו לדבר וגילו סודות קדושים מכל דבר ודבר הנעשה בפורים ובפרט משמחת פורים על כן אני מבקש מאת אוהבינו להתפלל עלי גם כן שאזכה לשמוח בשמחת פורים כי יש לי מחוש גדול, אך יש לי בזה הרבה הרחבות.

ואף על פי כן עצבות ומרה שחורה הוא אסור גמור, וצריכין להתגבר להיות בשמחה, ובפרט אנו שיש לנו לשמוח במה שרחם עלינו השם יתברך וגלה לנו מעט מאור הגנוז הצפון מעין כל חי, ואורו גנוז וצפון בספריו הקדושים אשר דבריהם כגחלי אש הבוערים כלפידי אש בלב הלומדים וההוגים בהם, ובפרט שאנו מקשרים לצדיק כזה שפרוך השם משפיע ולא מקבל כמבאר בליקוטי הלכות (הלכות העושה שליח לגבות חוב על פי התורה בחצוצרות) ושם תראו גדולות רבנו ז"ל, וכל התורה בנויה על עשית המצוה בשמחה, על כן אנו צריכין לשמוח מאד אם ירצה ה' בשמחת הפורים כי השמחה בעצמה היא מצוה על כן אנו צריכין לשמוח בשמחה של מצוה, על כן אני מבקש מאת כל אוהבינו באמת אם ירצה ה' כשתזכו לשמוח תקשרו אותי גם כן לשמחתכם, ואני גם כן אקשר שמחתי לשמחתכם בכדי שתהיה שמחה שלי בצבור של אנשי שלומנו, הכלל: האטשי דער רבי מסטרא דילן איז ניט דא, אובער זייני ספרים זענין דא, מייגין מיר פרייליך זיין, אין מיר בעדארפין זייעהר פרייליך זיין.

נתיב צדיק לז

ענינא דיומא

טועמיה

פורים

פורים – ל"ג בעומר

ל"ג בעומר הוא בחינת עד הגל הזה, כמובא בכפונות, הינו פי יעקב, שהוא בחינת קדשת כלל ישראל צריך לעשות גל ומצבה שיהיו מחצות מפסיקות במחו בפני המחשבות רעות והרהורים הבאים מהסטרא אחרא מבחינת לבן הארמי. כי הסטרא אחרא היא בחינת לבן הארמי, שבא ברמאות גדול ובתחבולות הרבה לתפסו במצודתם ח"ו.

וזה בחינת יעקב שהולך בערמה עם לבן הארמי, כי אחיו הוא ברמאות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה במגלה (דף י"ג), הינו שבחינת יעקב, שהוא קדשת ישראל, בורח מלבן הארמי, דהינו ממחשבות רעות רק בשב ואל תעשה בלי שום מלחמה. וזה בחינת ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי בורח הוא. זהו בחינת מה שאמר רבנו ז"ל שפשוט בורחין מהמחשבות רעות ילך לדרך במה שהוא חושב מחשבות כשרות ולא יסתכל לאחוריו כלל וכלל וכו', גם ויגנב וכו' מרמז שלפעמים ההכרח לעסק במילי דשטותא בענייני צחוק וכיוצא כדי לפקח דעתו לפי שעה עד יעבר זעם השטף של המחשבות, כי אין היצר הרע מצוי אלא לשעתו, ואזי אין הסטרא אחרא מבינה כלל, שהוא בורח מהם מאחר שעוסק במילי דשטותא.

וזה בחינת עשית הג"ל שאמר יעקב לאחיו, לקטו אבנים וכו' ויעשו ג"ל, זה בחינת מה ששמעתי מפי אדמו"ר ז"ל שכל מה שהאדם מנתק עצמו ממחשבות רעות למחשבות טובות, וכל העתקה והזזה ותנועה שהאדם מזיז ומניע ומעתיק עצמו מרע לטוב, הכל מתקבץ בעת הצרה והדחק ועוזר להאדם וכו', כמבאר בדבריו ז"ל, וזה בחינת לקטו אבנים, בחינת אבני קדש, שהם בחינת הנצוצות הקדושים המתבררים על ידי כל הזזה ותנועה מה שמנתקים עצמן מרע לטוב.

וכל זה בכח הצדיקים הגדולים, שהם בחינת התנוצצות משיח, שזהו בחינת רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל שזכה להסתלק אז, כי הוא התחיל להמשיך תקוונא דיקנא, שהם תקוני השערות הקדושות שמהם נמשכין עצות קדושות בלב לעמד כנגד המחשבות רעות, שהם בחינת שערות דסטרא אחרא בחינת עשו איש שעיר, כי בחוט השערה נצולין מהם, כנ"ל:

וזה בחינת מה שהקדמונים נתנו סימן פל"ג שביום שחל פורים יהיה ל"ג בעומר, כמו שכתוב בשלחן ערוך, כי פורים בבחינת יום כפורים, כמו שכתוב בתקונים, כי פורים הוא הכנעת המן עמלק, שהוא בחינת פגם הברית, בחינת אשר קרה בדרה, שעקר אחיזתו על ידי פגם המחשבה שבראש ח"ו, בבחינת ראשית גוים עמלק, כמבאר במקום אחר. ובפורים מכניעין אותו.

ליקוטי הלכות תפילין ו' לה

עמוד זה נתרם לעורך רחמי שמים לכבוד התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א שיפתחו שערי ציונו הק'

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

אָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ :

וּוֹאֵם הָאֵט אַ נְפֹטָר
 צוּ זַיִן מְרָה שְׁחוֹרָה
 אַז עֵר לִיגֵט מִיט דִּי
 פִּיִּם צוּ דִּי טִיר מִיט
 אַ בְּאַרְד און פִּיאֹת

~ תרגום ~

מה יש לו לנפטר להיות במרה שחורה, מאחר ששוכב
 לצד הדלת [כנהוג] מגודל ועטוף בזקן ופיאות.

ואמר רבי לוי יצחק בנדר ז"ל שמזה נלמד פמה וכמה יש לו ליהודי החי
 עדין בעולם ובריא בגופו להיות בשמחה שכשנוסף על הזקן והפאות
 שעליו יכול עדין לקיים ואף גם מקיים מצות ומעשים טובים, פמה
 שמחה וחדוה ראוי שיהיה לו.

שיח שרפי קודש ח"ב ריט

כ"ד – אמצעותא דעלמא

טוֹעֲמִיָה

ההולמים בתורת ה'

נַאֲרִישׁ מֵאֲכִין זִיד:

וְזֶה בְּחִינַת גְּדֹלַת הַפְּלָגַת הַשְּׂמֻחָה מְאֹד מְאֹד שְׁנוּהֶגִים כָּל יִשְׂרָאֵל בְּפוּרִים לְתַרְבוֹת אֲזוּ בְּשֻׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְעוֹשִׂים אֲזוּ כָּל מִינֵי צָחֹק וְשִׂחֹק בְּשִׂבִיל לְתַרְבוֹת הַשְּׂמֻחָה. כִּי עֵקֶר מְצוֹת פּוּרִים הוּא הַשְּׂמֻחָה כַּנִּ"ל, וְעַל־כֵּן עוֹשִׂים כָּל מִינֵי שִׂחֹק וּמְלֵי דִשְׁמוּתָא, וְעוֹשִׂים אֲזוּ מַעֲשֵׂה נְשָׁכוֹת וְשִׂטוֹת בְּשִׂבִיל הַשְּׂמֻחָה.

כִּי אִיתָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, כַּמָּה אֲזַהְרוֹת גְּדוּלוֹת שְׂצָרִיד הָאָדָם לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה תָּמִיד, וְאִיתָא בְּדַבְרֵי רֵיז הַקְּדוֹשִׁים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה כִּי אִם עַל־יְדֵי מְלֵי דִשְׁמוּתָא דִּיקָא, שְׂעוֹשִׂין עַצְמוֹן כְּשׁוֹטָה וּמְשֻׁמְחִין אֶת עַצְמוֹן בְּמְלֵי דִשְׁמוּתָא, כִּי מְחַמֵּת שְׂטָבַע הָאָדָם נְמוֹשָׁךְ אַחַר הָעַצְבוֹת מְאֹד, כִּי כָּל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִים וִיגוֹנוֹת, כִּידוּעַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַל־כֵּן צָרִיכִין לְתַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ בְּכָל הַכּוֹחַ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְעֵקֶר הַשְּׂמֻחָה אִי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת כִּי אִם עַל־יְדֵי מְלֵי דִשְׁמוּתָא, כְּמוֹ שְׂשֻׁמְעָתִי מִפִּיו ז"ל שְׂאָמַר בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: 'סַע הָאֵט אַ פְּנִים אֲזוּ מַעַ קָעֵן מְעַר נִיט פֶּרִיילִיךְ זִיין נָאָר מִיט נַאֲרִישׁ מֵאֲכִין זִיד' וְכֵן דִּבֵּר עוֹד מְזֶה כַּמָּה פְּעָמִים וְכוּ'.

כִּי עֵקֶר גְּלוּת יִשְׂרָאֵל שְׂתוּא גְלוּת הַשְּׂכִינָה, עֵקֶר הַגְּלוּת הוּא מַה שְׂהַעֲצָבוֹת, שְׂהֵם הַסְּטָרָא אַחְרָא וְהַקְּלָפוֹת, מְתַגְּבְרִין עַל יִשְׂרָאֵל וְאִינָם מְנִיחִים אוֹתָם לְשִׂמְחָה בְּה' וּבְתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, כַּמְבָּאָר בְּתוֹרָה 'אֲמַצְעוּתָא דְעֵלְמָא' תַּנ"ל.

ליקו"ה נפילת אפיים ד' ה'

זמני שבת קודש – פרשת ויקרא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:09	5:08	5:25	5:08	5:18	5:07	5:36	5:36
שקיעה ערב שב"ק	5:48	5:47	5:46	5:47	5:47	5:47	5:57	5:58
חצות הלילה	12:11	12:12	12:12	12:10	12:12	12:10	12:32	12:28
עלות השחר	4:41	4:42	4:43	4:40	4:42	4:40	4:46	4:52
עטיפת הטלית	5:04	5:05	5:05	5:02	5:04	5:03	5:15	5:17
ניץ החמה	5:53	5:54	5:55	5:53	5:54	5:53	6:19	6:12
סוף זמן קר"ש מג"א	8:04	8:05	8:06	8:03	8:05	8:04	8:13	8:17
חצות היום	11:49	11:50	11:50	11:48	11:50	11:48	12:09	12:06
שקיעה יום שב"ק	5:49	5:48	5:47	5:48	5:48	5:48	5:59	5:59
צאת השבת	6:21	6:22	6:23	6:21	6:22	6:21	6:46	7:12
צאה"ש 72 דק'	7:02	7:01	7:00	7:01	7:01	7:00	7:11	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב והר"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת צו

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מח:	מפ.	מפ:	נ.	נ:	נא.	נא:
פז	יז	יה	יט	כ	כא	כב
תורה כ"ד - אמצעותא דעלמא						
התורה הזמנית						